

братята ще приемемъ! Братство и равенство проповѣдва тази Любовь. Нашитѣ души сж излѣзли отъ Бога. Каква разлика може да има? — Разликата е само въ нашитѣ дрехи: твоитѣ дрехи сж нечисти, а душата ти е чиста. Снеми си дрехитѣ, азъ ще ти дамъ други, а твоитѣ ще оперемъ, измий си тѣлото, и тогава можемъ да се разхождаме. Слѣдователно, външнитѣ условия трѣбва да се подобрятъ днесъ, а не да говоримъ: „Тѣй е казалъ Господъ.“ Не, не е казалъ тѣй Господъ. И, каквото има да каже Господъ, азъ ще го замълча, защото той скоро ще го каже, и цѣлиятъ свѣтъ ще разбере — нѣма да остане нито една глава, която да не разбере, какво ще каже той. И прѣдъ тази велика истина ще мълчимъ. Туй, което той има да каже, всички умове ще го възприематъ. Защото то е тѣй необходимо, както слънчевата свѣтлина е необходима, както храната, която възприемаме, както мисълта, която ни е потребна за нашия животъ, и както чувствата, които сж необходими да стоплятъ сърцата ни.

Сега, въ вашитѣ умове остана мисълта: Господъ едноличенъ ли е, или е съ двѣ лица, или съ три. Азъ не зная, съ колко лица е Господъ — съ тази философия не съмъ се занимавалъ —, но зная едно нѣщо, че, *който познава Бога на Любовта, той оживѣва*, и за него животътъ добива пълень смисълъ, той става гражданинъ на Великото Царство, и въ материалния и въ духовния свѣтъ. Досега се проповѣдваше: човѣкъ, като стане християнинъ, трѣбва да напусне търговията, и всички трѣбва да бждатъ свещеници; азъ проповѣдвамъ обратното: не свещеници, попове, професори трѣбва да бждемъ, ами всички трѣбва да станемъ слуги, слуги на великия Господъ на Любовьта. Разбирате ли? Всички да станемъ слуги — и мъже, жени, и дѣца. И мъже, и жени, и дѣца, всички да служимъ, но не, разбира се, да има остень и картечници отподирѣ. Отсега нататкъ, като се срещнете, не да казвашъ: „Г-нъ началникъ“, не, а „г-нъ слуга“.